

LFB

DRØMMEBARNEVERNET

INNHOOLD

| | |
|--|----|
| Forord | 3 |
| Kom tidligere inn | 5 |
| Vær tilgjengelig når vi trenger dere | 6 |
| La oss delta | 8 |
| Tenk dere om | 10 |
| Ha god nok tid | 13 |
| Få oss til å føle oss trygge | 14 |
| Tål oss sånn som vi er, og prøv å forstå | 17 |
| Gi hjelp som hjelper | 18 |
| Se hele oss | 21 |
| Ha en plan | 22 |

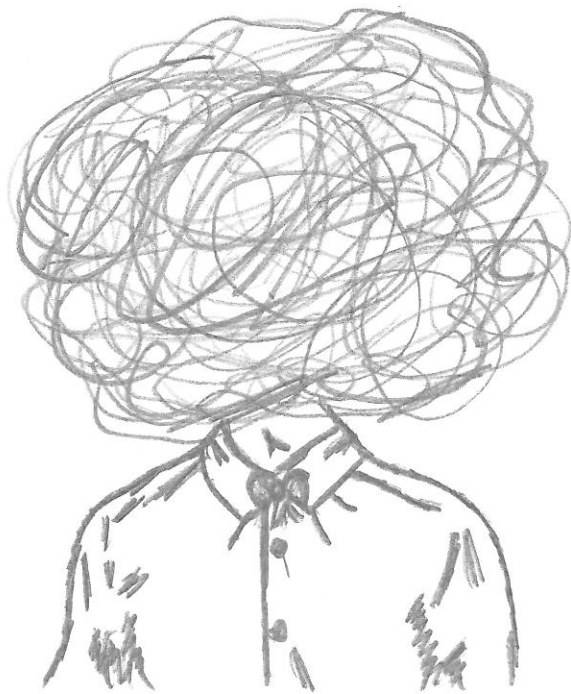
FORORD

Landsforeningen for barnevernsbarn (LFB) er en demokratisk medlems- og interesseorganisasjon for nåværende og tidligere barnevernsbarn. Vi ble stiftet i 1997 etter et stort engasjement fra ungdommer som ønsket å bruke sine erfaringer fra barnevernet til noe konstruktivt. Som organisasjon er vi opptatt av å ta barn og unges opplevelser på alvor, og forvalte disse erfaringene på en måte som fører til et bedre og mer hensiktsmessig barnevern.

LFB har siden oppstart vært en sterk pådriver for å gjøre barnevernet bedre. Vi blir lyttet til av de som bestemmer, og erfaringskunnskapen vi bidrar med er fundamentet vårt.

“Drømmebarnevernet” er ti av Landsforeningen for barnevernsbarns viktigste råd til hvordan barnevernet kan bli bedre for barn, unge og deres familier. Disse ti punktene er laget på bakgrunn av organisasjonens politiske plattform. Denne er utarbeidet og vedtatt av våre medlemmer. Hele vår politiske plattform kan du finne på barnevernsbarna.no.

Trykkingen av heftet er støttet av LNU kultur.



KOM TIDLIGERE INN

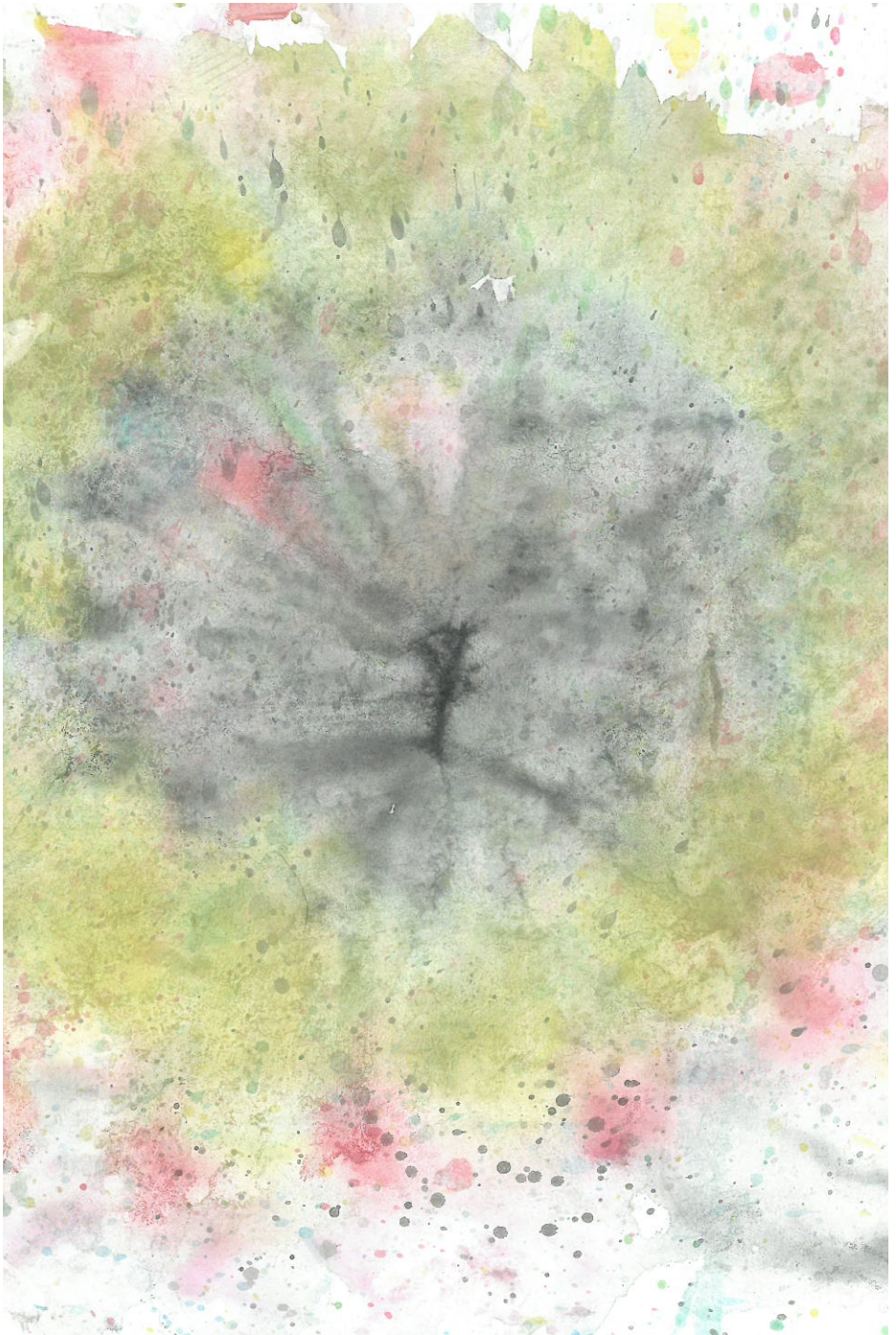
Flere av oss forteller at vi burde fått hjelp tidligere, og mange av oss har opplevd å ikke få hjelp før vi ba om det selv. Derfor er vi svært opptatt av at alle som er i kontakt med barn har et særlig ansvar for å melde fra om de er bekymret. Vi syntes arbeidet med å fange opp barn som ikke har det bra er for dårlig, og ønsker at det skal settes et sterkere fokus på dette.

Vi vet at det å komme tidligere inn kan forhindre mange traumer og skader hos barn. Derfor ønsker vi at det skal være et krav at alle utdanninger som arbeider med barn inneholder grundig opplæring om barns mangfold av smerteuttrykk. Vi reagerer forskjellig. Noen retter dette sinnet inn mot seg selv, mens andre blir sinte på de rundt. Det er de voksne sin oppgave å forstå handlingene våre, og hjelpe oss med å definere problemet. Dette spesielt viktig i barnehager og skoler, hvor vi ønsker at det skal være en handlingsplan for hvordan man håndterer situasjoner når omsorgssvikt, vold og overgrep avdekkes.

VÆR TILGJENGELIG NÅR VI TRENGER DERE

Alle barn bør vite hva barnevernet er, og få tilpasset informasjon om hva som er ulovlig å gjøre med barn.

I dag har ikke barn tilgang til døgkontinuerlig akutt hjelp, og det setter barn og unge i en svært sårbar situasjon. Å sikre at barn og unge får den hjelpen de trenger, når de trenger den, er en kommunal oppgave. Derfor er det viktig at alle kommuner sikrer at det er mulig å få hjelp når som helst. Problemer og omsorgssvikt har ikke kontortid.



LA OSS DELTA

Vi vil være hovedpersonen i vårt eget liv. Snakk med oss alene, bruk tid på å bli kjent med oss og la oss delta i arbeidet. Stol på at vi selv vet hva vi trenger.

Ved å involvere oss i prosessene vil vi bygge opp tillit til dere, og tillit legger grunnlaget for gode relasjoner. Relasjoner er avgjørende hvis vi skal få til et godt endringsarbeid.

Det er vi som vet best hvor skoen trykker, og de voksne rundt oss må respektere at vi ikke alltid definerer problemet likt. Av og til kan det dere tenker at er viktigst å prate om være en bagatell for oss. Hvis dere evner å fokusere på våre ønsker og ser oss som vi er, i stedet for bare en sak eller et problem, så vil sannsynligheten for at vi får tillit til dere øke.

Å medvirke er en prosess, og det er de voksne rundt oss sin oppgave å snakke med oss, gi oss informasjon og tid til å forme våre egne meninger. Vi vil bli snakket med i alle faser, og dere må legge fra dere behovet for å alltid beskytte oss. Vi tåler det! Selvfølgelig må dere ta hensyn til alder og modenhet, men det er mye verre for oss å kjenne på at det foregår ting som handler om oss uten at vi vet hva det er, enn at dere snakker med oss om hvordan vi har det.

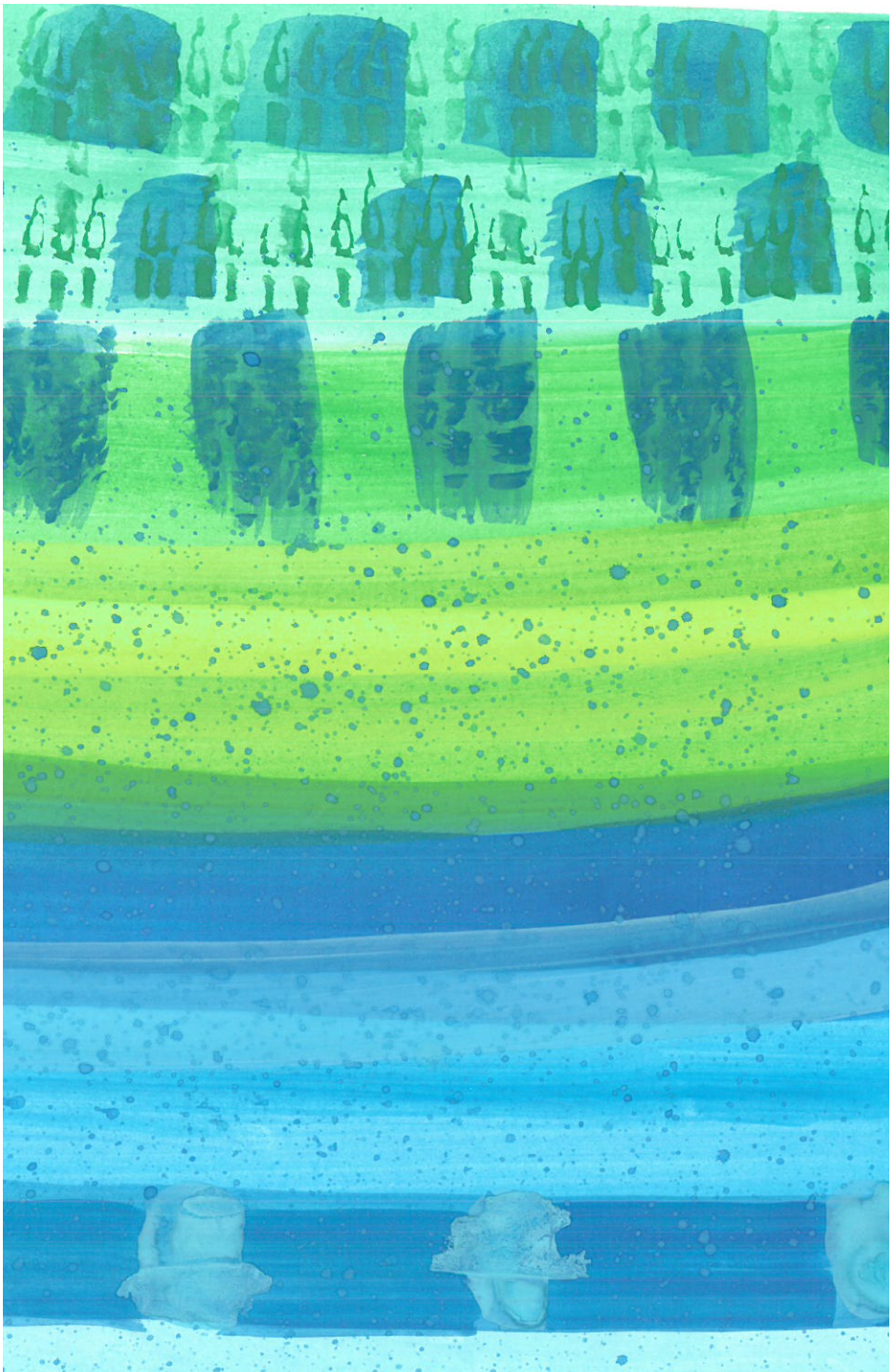
- Snakk med oss, ikke til oss
- Sørg for at vi forstår
- Snakk med oss i alle faser
- Still spørsmål og vær interessert i oss

TENK DERE OM

Det er viktig at barnevernet tar seg tid til å tenke seg om og unngår forhastede beslutninger. Ta dere tid til å vurdere hvert enkelt barn og familie og ikke henlegg saker dere ikke har gjort en individuell og faglig vurdering av. Dersom dere får en bekymringsmelding som omhandler søsken må dere vurdere å opprette to saker – en for hvert barn.

Vi skjønner at akutt plasseringer er nødvendige når det er farlig for oss å bli værende hjemme, men det kan oppleves traumatisk. Selv om vår sak oppleves som akutt for de voksne, kan det være situasjoner vi som barn har hatt i lange perioder. Vi ønsker også, så godt det lar seg gjøre, å medvirke under en akutt plassering. Dersom politiet må være med vil vi at disse skal være sivile.

Vær nysgjerrig på hvem vi er, og uttrykk dette på en måte som ikke føles skremmende og inngripende. Hvis du forteller litt om deg, er sjansen større for at vi forteller om oss.



Du forlot meg, prøvde å glemme meg.
Du gjorde det du kunne for at jeg aldri
skulle klare meg.

Men det du ikke visste, var at jeg var sterk,
jeg hadde bare ikke fått lov til å vokse i ditt
fang. Og da du gikk, forsvant også redselen
for å vokse opp.

Plutselig var jeg klar for å begynne og vokse.
Skyggen over meg forsvant.
Jeg sto og skinte i lyset da du dro.
Så begynte jeg å gro, vokse og spire.
Noen ganger er det best å bare gi slipp.
Nå tør jeg å vokse.

- Espen

HA GOD NOK TID

Vi vil delta, men det krever at dere har tid nok til å bli kjent med oss, snakke med oss og fortelle om de ulike mulighetene som finnes. For mange av oss kan det oppleves utrygt å sitte på et kontor vi aldri har vært på før. Tenk kreativt; ta oss for eksempel med ut på en gåtur dersom vi ønsker det.

I dag har saksbehandlerne i gjennomsnitt ansvar for altfor mange familier hver til at de har god nok tid i alle saker. Dette gjør samarbeidet og det å bygge opp tillit utfordrende både for barna og saksbehandlerne. Vi ønsker at hver saksbehandler skal ha ansvar for maks 15 barn.

FÅ OSS TIL Å FØLE OSS TRYGGE

De voksne må være ærlige og involvere oss i de forskjellige prosessene som foregår. Det er viktig at dere dokumenterer arbeidet dere gjør, og forteller oss hva dere skriver. Helst ønsker vi å delta i prosessen.

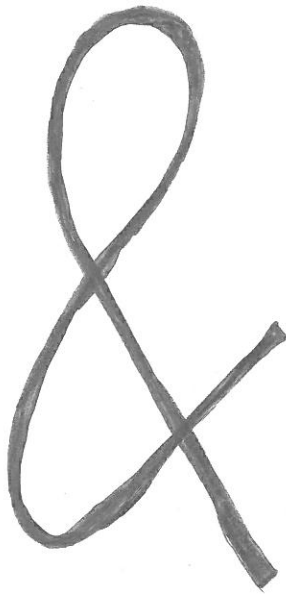
Vi trenger stabile voksne, og vi vil ikke bytte tiltak som virker fordi noen har tapt en anbudsrunde. Ikke ta ut profitt på oss! Bruk heller pengene til å gjøre tilbudet vårt bedre.

Ikke tving oss til samvær hvis ikke vi vil det. La oss ha en tillitsperson, sørg for at det blir utført tilsyn, og gi oss en lett og forståelig mulighet til å klage hvis vi trenger det.

Vi forstår at bruk av tvang kan være nødvendig, men det skal alltid være siste utvei og gjøres på en trygg og god måte.



I CAN



I WILL

TÅL OSS SÅNN SOM VI ER OG PRØV Å FORSTÅ

Noen ganger gjør vi ting vi kan angre på i ettertid, og mange av oss forteller at vi ofte utagerer for å se om de voksne rundt oss å tåle det.

Det er vanskelig å bygge tillit til mennesker vi bare møter en gang. Det kan også være et stort gjennomtrekk av saksbehandlere. Derfor kan vi noen ganger føle at vi må teste grensene deres – for å se om dere kommer til å bli i livene våre.

Det er viktig at dere har kompetanse til å se bak det vi gjør. Riktig kompetanse er spesielt viktig på ledernivå, og når beslutninger skal tas.

Vi trenger å se at dere prøver å forstå. Dette kan være utfordrende, men dere kan for eksempel spørre om hva slags musikk vi liker å høre på eller hva vi drømmer om å bli. Vi vil være med å definere hva som eventuelt er problemet vårt her og nå.

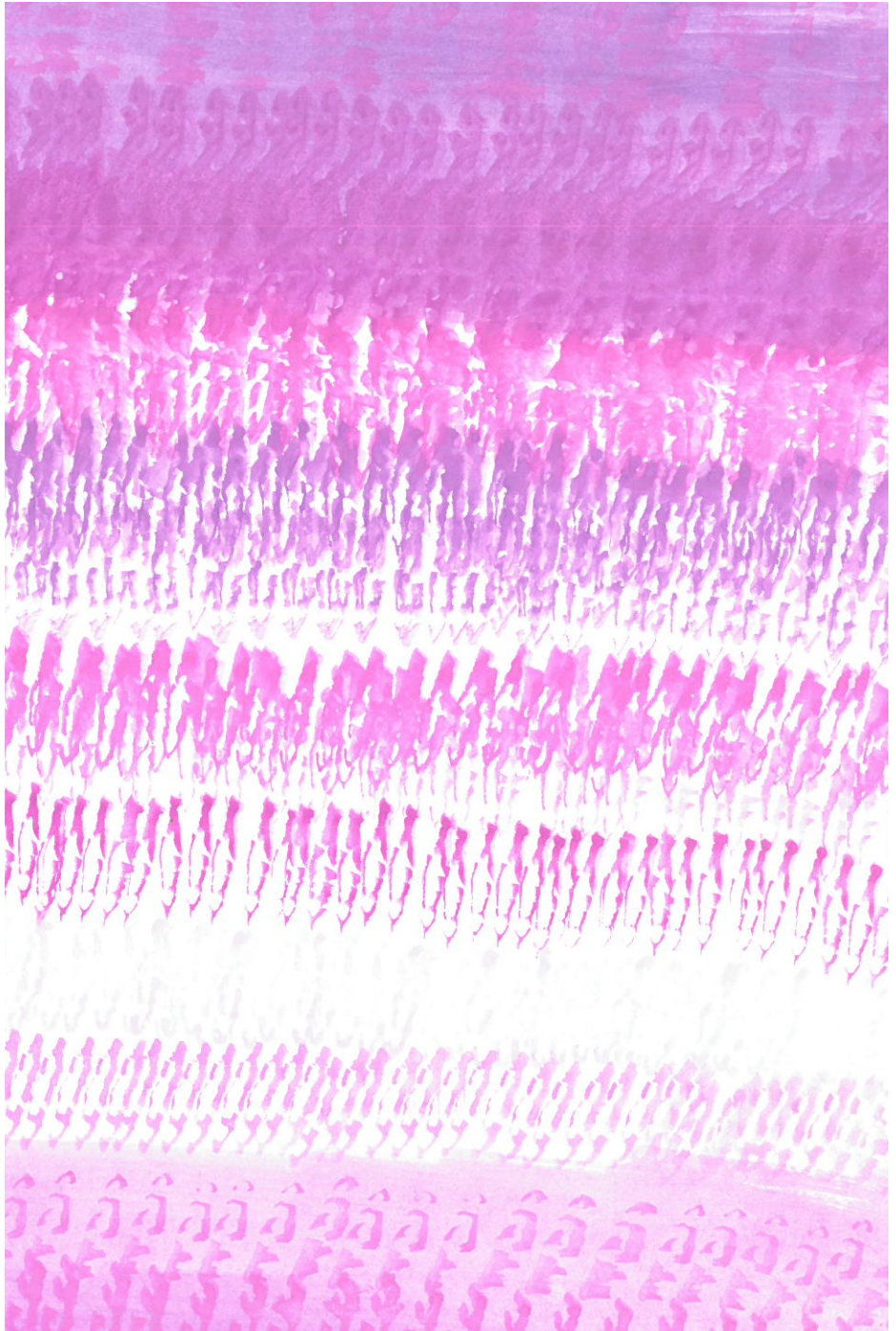
GI HJELP SOM HJELPER

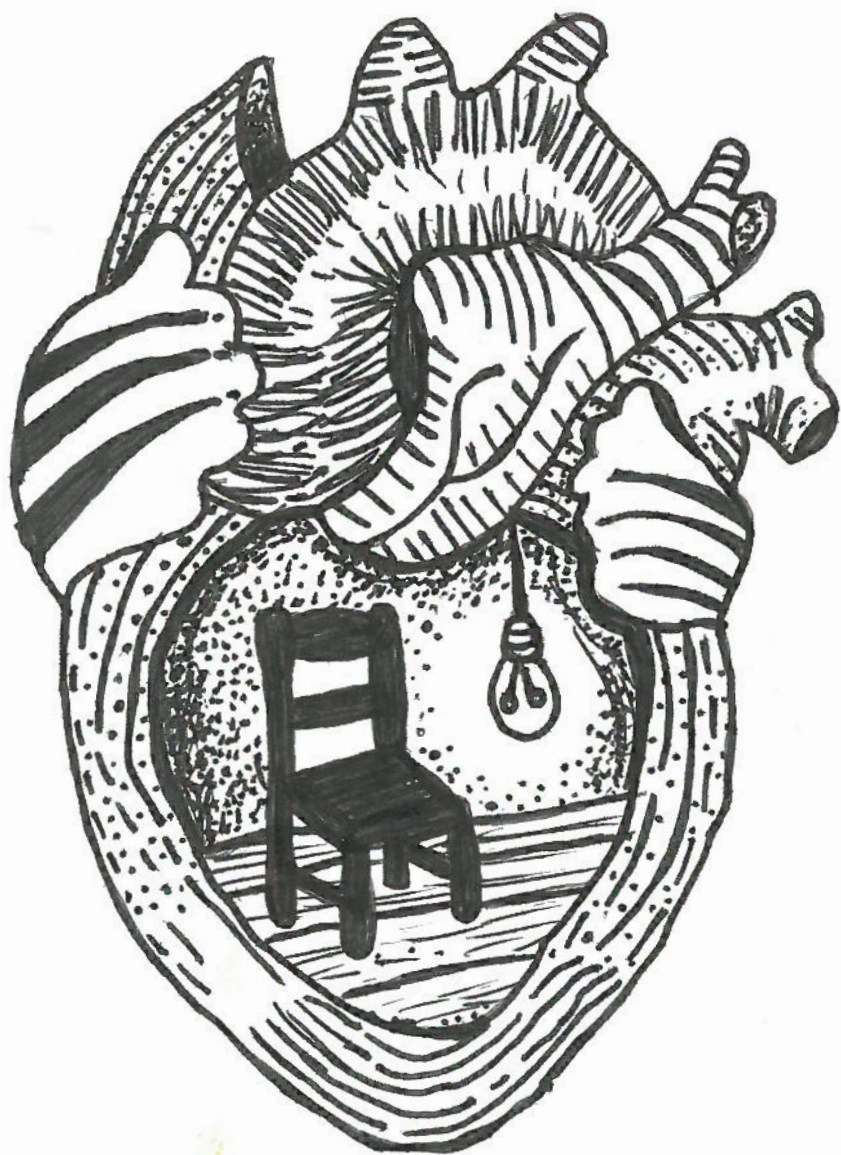
Noen ganger vil det være nødvendig at vi blir flyttet ut av det opprinnelige hjemmet vårt, og forutsetningen for dette bør alltid være at barnevernet kan gi bedre omsorg. Selv om vi kanskje er i en sårbar fase i livet når vi blir flyttet hjemmefra vil vi bli lyttet til! Hjelpen kan for mange av oss oppleves bedre hvis vi får være med å si noe om den selv.

Da vi har ulik bagasje og ulike behov er det viktig at tilbudene gjenspeiler dette. Noen har nytte av å bo i fosterhjem, mens andre vil utvikle seg bedre på institusjon.

Å finne et egnet fosterhjem til oss vil være positivt for å fremme vår utvikling. Vi vet ikke alltid hvilke muligheter som finnes, eller hva som er vårt eget beste, men det betyr ikke at vi ikke vil at ønskene våre skal bli vektlagt i vurderingene.

Noen av oss vil ha behov for å bo på en god institusjon som ivaretar oss. Derfor er det viktig at det er nok gode institusjoner til å kunne ivareta de forskjellige behovene vi har.





SE HELE OSS

Mange av oss kan ha opplevd flere utfordringer sammenlignet med gjennomsnittet. Barnevernet er nødt til å samarbeide med andre tjenester for å sikre god og nødvendig oppfølging – for eksempel når det gjelder vår psykiske og fysiske helse.

Til tross for at vi kan ha med oss litt ekstra bagasje ønsker vi å være som andre barn. Vi vil blant annet ha en meningsfull fritid. Derfor må dere tilrettelegge for deltakelse på aktiviteter vi ønsker å være med på. Dette kan gi oss nødvendig mestringsfølelse.

HA EN PLAN

Dere må ha en plan for hvor vi skal ende opp. Barnevernet har ofte fokus på situasjonen her og nå, men tenker lite på hvordan vi skal greie oss selv. Ikke slipp oss for tidlig, altfor få får ettervern etter vi har fylt 18 år. Det er mange av oss som takker nei til ettervern når vi blir 18 år, og senere ser at vi ønsker det likevel. Derfor mener vi at det er behov for å øke aldersgrensen på ettervern til 25 år. Da har vi muligheten til å ombestemme oss.

Dere må ha et gjennomgående fokus på skolegang og/eller jobb slik at vi kan få en stabil hverdag – også på sikt.

I tillegg til dette er det viktig at dere tilrettelegger slik at vi kan ha samvær med søsken og øvrig familie, dersom vi ønsker det. Det er viktig at vi har et nettverk utenom det offentlige.

De ga meg opp.
«Nå er du voksen»
Skal jeg klare meg selv nå?
Hvordan gjør jeg det da?

Ingen har lært meg det.
De tenker ikke slik.
I deres papirer er jeg bare et tall.
Et tall som koster dem penger.

Jeg er voksen, skal ha lært meg det da.
Men det var ingen som gjorde det.
Var det ikke derfor dere tok meg bort?
Hvordan skal jeg lære meg alt selv?

Jeg har ikke svaret på det.
Det er heller ingen der som kan svare meg.

Hvorfor får jeg ikke ettervern når dere vet at
jeg trenger det?

- Sandra

DRØMMEBARNEVERNET...

... kommer tidlig inn

... er tilgjengelig når vi trenger dem

... lar oss delta

... tenker seg om

... har nok tid

... får oss til å føle oss trygge

... tåler oss sånn som vi er og prøver å forstå

... gir hjelp som hjelper

... ser hele oss

... har en plan



Landsforeningen for barnevernsbarn (LFB)

Stortorvet 10, 0155 OSLO

E-mail: post@barnevernsbarn.no

www.barnevernsbarna.no